

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1896-1898. L
84:1 - 24**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

193.

Käraste.

Jag väntade mig en hälsning för Tegner citatet och jag fick Betty's bref. Tack så mycket. Är det så det skall låta? Emveller tid har jag gått här och samlat ihop berättelser åt dig, laurerat dig på utförelsen och i bokläslan, viktigast gjord ett gott arbete. Sedan jag fått bokläsningens uppmärksamhet med dig som dagen. Kan han själv minnt och sade den andra att de, hela familjen, läst boken och funnit den utmärkt rolig. Om den i stället hade en såslan skulle den förläggare, vare det arbetet liktydigt med en ny upplaga inom nyåret. Jag kan glädja dig med att Eline tyckte om Tunnsten. Det kan vara treffligt, för den kan du g' många förstå sig vid för dens berättelse skick, tror jag mest, men kan var rikligt gripen af den. Jag läste den på utförelsen här om dagen, den har ett bra språk, öfversatt med ämnet. Öfverflödig läste jag släppte och Postiljonen, som ägarblickligen blir allas favorit. Men herre Gud, säger jag denna ha ju varit tryckt i hundra år - Men det hjälper g' det var ingen ^{där} som hade tänkt på den och läst den förut. Du varo de verkligen förtjusna och hade roligt. Du frågar väl g' efter degen, men det är publiken. Du har förresten fått barnet bra i Postiljonen, det hörd jag, då jag läste. Öfverflödig är lärare i Konversationen. Jag skulle haft lust att läsa doktor Janes, men det var för stort skick, äga mest äga med Pälsons system.

Man skall verkligen g' följa sig vid om g' en ensamt lit i en julkalender står igång. Den kan bli uppmärksamhet af många skick, men nu kanna de att gå bra.

Och så lofvade jag en eng fröken Ellmaras, de senare tjungväning upplaga att källa dig. Glöm var viktigt lycklig kan, öfver hand du skrifvet. Det är bara ett sått barn, men jag har g' träffat andra människor.

Ellis när ledsen öfver att det ej var något från vår sista resa
vår resa —

Det förefaller mig som om vi skulle tänka oss att du
skulle ha ro till att skriva romaner, du får dem för snart
färdiga — Du skref väl så på ett par månader, icke sant?
Vill du vara så god och ta tid på dig af minst två år och
låta Betty och mig pina dig, tillis du säger upp vänskapen
med oss, tillis som egentligen varas det samma, bara man
får lof att pina dig, så att du ej sparar dina Prafter, så skall
du nog få lof af mig att skriva romaner — Det är icke för-
måga, som fattas dig, men du pinar icke fram den i de
stora sakerna. Och när man har en stor last skriven framför
sig förefaller det nu omöjligt att rätta på den — Och ändå är
det finst, då något väl är färdigt, som man vet hur det borde
vara —

Åh ja jag skriva till hvarandra om att jag borde
flytta till Falun — Det är en sträng vinter, men jag har
en svag aning om att man ej fryser mer där än här —
Och för resten är det ej värre än i Värmland, som jag är
uppvärd i. Det förefaller mig som om det ej så enkelt
att mamma upp till gruffält och bruk igen för för-
fattarskapets skull. Men det bästa ^{skälet} var väl för att
på talga reda på systern min. När vi vara tillsammans var
han alltid lycklig, nu alittes han ut af förfars. Mamma och
jag, kunde nog vara hemma till mycket nytta — Det kan emeller-
tid ej bli af förrän till vären — Där är jag ej nödvändig för
någon och jag vet ej hvarför jag bor här — Det känns hämt-
Om jag nå hade mamma i Falun så kunde jag resa ut
när jag ville för då vara han ej öfvergifven — Jag tänker
mycket på det — Och för att slippa bref från systern min,
De göra mig alldeles hemsk till mod.

Din Selma —

Alma Alina Ram och hemtade mig till promenad —